

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/220/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

245/2019. (IX. 19.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2018. június 7-én előterjesztett **panaszát** a 2019. szeptember 19-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra és dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a V. városi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2019. június 5-én történt rendőri intézkedés (előállítás és az ahhoz kapcsolódó cselekmények) miatt 2019. június 7-én, postai úton panaszt terjesztett elő.

I.

A panaszos beadványában sérelmezi az előállításának tényét és körülményeit, valamint, hogy őt ennek keretében fogvatartottként kezelték.

A panaszos beadványához csatolta az előállítás időtartamáról szóló igazolást, amelyet a Testület az állásfoglalás II. részében ismertet.

II.

1 Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza:

A panaszossal szemben a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi- és Határrendészeti Osztály, Körzeti Megbízotti Alosztály állományába tartozó *F. J. r. főrm* és *O. R. r. főrm.* körzeti megbízottak intézkedtek.

A körzeti megbízottak a Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) küldése alapján, utasításra jelentek meg a *V. község* vasútállomásnál található buszfordulóban, mivel a *Volán Zrt.* mobil ellenőrzési iroda munkatársa, *dr. P. Zs.* üzemanyag lopáson érte a panaszost. A panaszossal szemben a helyszínen intézkedést kezdeményeztek, majd – a szolgálatirányító parancsnok utasítása alapján – őt előállították a Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján. A panaszost a helyszínen – jogairól való felvilágosítást követően – tájékoztatták az előállítás tényéről, amit ő tudomásul vett.

A panaszossal szemben többrendbeli sikkasztás bűncselekményének a gyanúja merült föl. A panaszost első alkalommal a helyszínen tájékoztatták a jogairól, az intézkedés körülményeiről, valamint az előállítás tényéről, melyet ő megértett és tudomásul vett. Ezt követően a Rendőrkapitányság épületében a személyes szabadságot korlátozó intézkedéshez kapcsolódó iratok elkészítését követően írásban is tájékoztatták őt a jogairól, jogorvoslati lehetőségeiről, az előállítás okáról és várható időtartamáról, amelyet ő szintén megértett és tudomásul vett, és ezt aláírásával is igazolta.

A személyes szabadságot korlátozó intézkedés során a panaszossal szemben ruházat-átvizsgálást is foganatosítottak.

A panaszos az intézkedés során végig együttműködő volt, nem sérelmezte a vele szemben alkalmazott intézkedést, sem az előállítás okát nem vonta kétségbe, az intézkedő rendőrök által elmondottakat tudomásul vette. Mindezekre tekintettel a panaszossal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak, őt nem helyezték az előállító helyiségbe. Az előállítás végrehajtása a parancsnoki vélemény és kivizsgálás alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt. Az előállítás időtartama nem haladta meg a 8 órát.

A panaszost gyanúsítottként kihallgatták, amely ellen szintén nem élt panasszal. A panaszossal szemben * számon büntetőeljárás indult, amely jelenleg is folyamatban van.

A kivizsgálás során rendőr által elkövetett visszaélésre, szabálysértésre vagy bűncselekményre utaló körülményt nem állapítottak meg.

2) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés az állásfoglalás II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza:

A körzeti megbízottak 23 óra 40 perckor érkeztek a TIK utasítására a helyszínre. A körzeti megbízottakat a helyszínen *dr. P. Zs.* tájékoztatta arról, hogy az * forgalmi rendszámú menetrend szerint közlekedő autóbusz vezetőjét (a panaszost) üzemanyag lopáson érték. A beszámoló szerint már volt arra gyanú, hogy a panaszos minimum 20 alkalommal, alkalmanként 10-25 liter gázolajat tulajdonított el az általa vezetett buszból.

A körzeti megbízottak a történeteket jelentették a TIK ügyelet felé, majd a helyszínen megjelent dr. Sz. K. r őrnagy vezetésével a bűnügyi készenlét, akiknek a helyszínt átadták.

Az érintett autóbusz elszállításáról a Volán Zrt. munkatársai gondoskodtak.

A panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták, 31. §-a (1) bekezdésének megfelelően ruházatát átvizsgálták, 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján előállították.

Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. Az Rtv. 33. §-a (3) bekezdésének megfelelően az előállítás okáról tájékoztatást, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást a panaszos számára kiadták.

Az előállítás oka 2019. június 5-én 3 óra 40 perckor megszűnt, a panaszost szabadon bocsájtották.

3) A körzeti megbízottak jelentései az állásfoglalás II. rész 1)-2) pontjaiban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információt tartalmazták:

A helyszínen az autóbusz üzemanyag betöltő nyílása mellett találtak 1 pár használt szövet kesztyűt, 1 db. 10 literes kannát és 1 db. ún. „lopócsövet”.

4) A jogorvoslati jogokról való tájékoztatás megadására, az előállítás okáról és várható időtartamáról szóló igazolás átvételére vonatkozó nyilatkozatot a panaszos aláírta.

5) Az előállított személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztatót a panaszos aláírta. A tájékoztató kiter a hozzátartozó vagy más személy értesítéséhez való, a sérülés, betegség, illetve baleset esetén az orvosi ellátáshoz való, az ivóvízhez való, az 5 órát meghaladó fogvatartás esetében járó élelmezéshez való, a wc használatához való, valamint a panasztételhez való jogokra. A Testület esetén nyitva álló panasztételi határidőnél – tévesen – 20 nap szerepel a tájékoztatóban.

6) A hozzátartozó vagy más személy értesítéséről szóló nyilatkozat szerint a panaszos nem kért értesítést. A nyilatkozatot a panaszos aláírta.

7) A rendőrségi fogdák rendjéről szóló 56/2014. (XII. 5.) BM rendeletben meghatározott szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, illetőleg az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozatot a panaszos aláírta.

8) A gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 372. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontjában bc) alpontja szerint minősülő szabálysértési értékre üzletszerűen elkövetett sikkasztás vétségének megalapozott gyanúja miatt hallgatták ki a panaszost. A kihallgatás 2019. június 5-én 2 óra 50 perctől 3 óra 8 percig tartott. A panaszos jegyzőkönyvvel kapcsolatban panaszt, megjegyzést nem tett, a jegyzőkönyvet aláírta.

9) A kutatásról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos lakcímén 2019. június 5-én 4 óra 18 perctől 4 óra 30 percig kutatást végeztek.

10) A lefoglalásról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a helyszínen talált és a Rendőrkapitányságra bevitt 1 db. 10 literes kannát, 1 db. fonott nejlon szatyrot, 1 db. kézi mechanikus szivattyú csövet, 1 pár munkás kesztyűt 1 óra 36 és 1 óra 47 perc között bűnjelként lefoglalták.

11) A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott egyéb dokumentumok (Parancsnoki kivizsgálás, Ügyeleti küldési napló, a Rendőrkapitányság biztonsági kameráinak felvételei) a panaszügy elbírálása szempontjából további releváns információt nem tartalmaztak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A panaszos sérelmezte, hogy őt előállították és fogvatartották.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikke szerinti személyi szabadsághoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszost a Volán Zrt. munkatársa üzemanyag lopásán érte. A panaszossal szemben – bejelentés alapján – a helyszínen intézkedést kezdeményeztek, majd – a szolgálatirányító parancsnok utasítása alapján – őt előállították a Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés a panasszal érintett eset idején hatályos 1a. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános nyomozó hatósági jogkört gyakorol, a büntetőeljárásról szóló törvényben meghatározottak szerint végzi a bűncselekmények felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a továbbá úgy rendelkezik, hogy a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

A rendőrség intézkedési kötelezettségének tisztázása érdekében a Testület az alábbi jogszabályhelyek felhívását tartja szükségesnek:

A Btk. 372. §-ának (1) bekezdése szerint, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el. Ugyanezen § (2) bekezdésének b) pont

ba) pontja úgy rendelkezik, hogy a büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a szabálysértési értékre elkövetett sikkasztást üzletszerűen követik el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a bünyügyi hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen az a körülmény, hogy a Volán Zrt. munkatársai úgy tájékoztatták a rendőrséget, hogy a panaszosra már minimum 20 alkalommal, alkalmanként 10-25 liter gázolajat tulajdonított el az általa vezetett buszból, továbbá a helyszínen a körzeti megbízottak üzemanyag lopásához szükséges eszközöket is találtak, a rendőrség egyértelműen meg tudta állapítani az intézkedési kötelezettséget megalapozó jogellenes cselekmény (sikkasztás vétség) elkövetésének megfelelő mértékű gyanúját.

A fentieknek megfelelően a Testület megítélése szerint a rendőrségnek a közrend védelme érdekében intézkedési kötelezettsége keletkezett, így az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

2) Tekintettel arra, hogy az idézett Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni.

Testület vizsgálta, hogy a jogalap birtokában foganatosított előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének, azaz, hogy volt-e lehetőségük az intézkedő rendőröknek arra, hogy enyhébb korlátozással járó intézkedést foganatosítsanak az intézkedés céljának elérése érdekében.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján a szükségesség és arányosság, valamint a célszerűség mércéjének figyelembe vételével a rendőr szabad mérlegelésébe esik az előállítás foganatosítása. Fontos azonban rögzíteni – utalással az Rtv. kommentárjában foglaltakra –, hogy a szabad belátás alapján hozott döntés nem lehet önkényes, az mindig a tények mérlegelésén alapulhat. A Testület több korábbi állásfoglalásában hangsúlyozott elv szerint, tekintettel az előállítás súlyosan alapjog korlátozó jellegére, ezen intézkedés alkalmazásakor, fenntartásakor, meghosszabbításakor a rendőrségnek különös körülményekkel, a szükségesség és arányosság követelményeinek maximális figyelembe vételével kell eljárnia.

A Testület ezen a ponton hivatkozik az Rtv. 15. §-ában megfogalmazott azon általános arányossági követelményére, mely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással illetőleg sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület a fentieknek megfelelően értékelte az előállítás szükségességét és arányosságát. A Testület rendelkezésére álló információk alapján elmondható, hogy a panaszos cselekményének megítélése szükségessé tette a panaszos kihallgatását, lakásának büntetőeljárás keretében való kutatását, az ott esetlegesen fellelhető bizonyítási eszközök lefoglalását. Ezen büntetőeljárás cselekmények eredményes lefolytatása igényelte, hogy a panaszost előállítsák. A Testület

megítélése szerint annak érdekében, hogy a panaszos vonatkozásában a gyanút megerősítsék, az előállítási okként fennálló „egyszerű” gyanút kizárják, szükséges volt tehát a panaszossal szemben további cselekmények elvégzése, amelyek eredményességét más, enyhébb korlátozással járó intézkedéssel nem lehetett volna biztosítani.

A fentieknek megfelelően a Testület megítélése szerint a panaszos előállítására kellő jogalappal, az arányosság követelményének megfelelően került sor, így a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogát jogszerűen korlátozta a rendőrség.

3) A panaszos sérelmezte, hogy őt fogvatartották.

Az Rtv. 2. §-a (2) bekezdésének második mondatának megfelelően a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 97. §-ának (1) bekezdés h) pontja szerint fogvatartott az, akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).

Tekintettel arra, hogy a panaszost bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították, ő az Rtv. hivatkozott rendelkezése alapján fogvatartottnak minősült.

A fentieknek megfelelően a panaszost fogvatartottként kellett kezelni, így a Testület megítélése szerint a panaszos fogvatartottként kezelése nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogát.

4) A Testület vizsgálta az előállítás időtartamát.

A Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint a panaszos előállítása 2019. június 4-én 23 óra 40 perctől másnap 3 óra 40 percig tartott. Ez alatt a panaszost igazoltatták, meghallgatták, az intézkedés körülményeiről felvilágosították, ruházatát átvizsgálták, 2 óra 50 perctől 3 óra 8 percig kihallgatták, lakcímén 4 óra 18 perctől 4 óra 30 percig kutatást végeztek, továbbá a helyszínen talált bűnjeleket 1 óra 36 perc és 1 óra 47 perc között lefoglalták.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) és (4) bekezdése rendelkezik az előállítás időtartamáról. Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig, vagy a fogvatartott személy nyomozó hatóság által történő átvételig tart, ideértve azt is, ha a nyomozó hatóság a fogvatartott személy őrizetét rendeli el. Az előállítás ebben az esetben is legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tarthat.

Az Rtv. említett rendelkezése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként határozza meg a 8 órás időtartamot, amit indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órával hosszabbítani lehet. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. fentebb már hivatkozott 15. §-ának (1) bekezdésében meghatározott arányossági követelmény is (A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával).

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrök által elvégzendő cselekmények indokolták a panaszos előállításának időtartamát. A Testület rendelkezésére álló információk alapján a panaszos előállításának időtartama nem haladta meg a szükséges mennyiséget.

A Testület – a rendelkezésre álló információk alapján – a panaszos előállításának időtartamát szükségesnek és arányosnak értékelte, így e tekintetben úgy foglalt állást, hogy a panaszos személyi szabadságának korlátozása jogszerű volt.

5) A Testület vizsgálta a ruházat-átvizsgálás jogszerűségét.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyi szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. intézkedéskor hatályos 31. § (1) bekezdése szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a 29/B. § (1) bekezdésében meghatározott dolog elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

Az Rtv. 29/B. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőr feladatának teljesítése során megtalált olyan dolog, amely az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapján zár alá vehető, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvény, vagy a büntetőeljárásról szóló törvény alapján bizonyítási eszközként lefoglalható, valamint a támadásra, vagy önveszély okozására alkalmas, illetve a jogosulatlanul birtokolt dolgot a jogosultnak vagy az eljáró hatóságnak történő átadásig, zár alá vétel vagy lefoglalás elrendeléséig, de legfeljebb három munkanapra átvételi elismervény ellenében ideiglenesen elveheti.

Az Rtv. hivatkozott rendelkezésre szerint, mivel a panaszossal szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítottak (őt előállították), az intézkedő rendőröknek volt lehetősége a panaszos ruházatát átvizsgálni. Ez azonban egyedi mérlegelés kérdése, így a Testület vizsgálta, hogy volt-e szükség a panaszos ruházatának átvizsgálására.

A panaszossal szemben az állásfoglalás III. rész 1) pontjában hivatkozott bűncselekmény gyanújához a nyomozó hatóságnak bizonyítási eszközöket kell gyűjtenie arra vonatkozóan, hogy megvalósult-e a sikkasztás hivatkozott büntetőjogi tényállása, ennek keretében pedig, hogy fennáll-e az üzletszerűség, mint tényállási elem.

A Btk. 459. §-a (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

A fentiek tisztázása érdekében (azaz, hogy a panaszos rendszeres haszonszerzés érdekében több alkalommal tulajdonított-e el a rábízott autóbusz üzemanyagából) volt szükség a panaszos kihallgatására, lakcímén kutatás végrehajtására, a helyszínen talált bűnjelek lefoglalására. A Testület megítélése szerint ennek keretében – figyelemmel az Rtv. 29/B. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra – szükséges volt a panaszos ruházatának átvizsgálása is, további lehetséges bizonyítási eszközök felkutatása érdekében.

A Testület megítélése szerint az intézkedő rendőröknek az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése alapján volt jogszerű lehetőségük és indokuk a panaszos ruházatának átvizsgálására, így e

tekintetben nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető személyes integritáshoz fűződő alapvető joga.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a rendőrkapitányság rendőreinek bűncselekmény gyanúja (sikkasztás) miatt intézkedési kötelezettsége keletkezett, amely gyanúnak a tisztása érdekében – figyelemmel arra, hogy szükségessé vált a panaszos kihallgatása, lakásának átkutatása – őt indokoltan állították elő, majd kezelték fogvatartottként, amelynek keretében ruházatát jogszerűen vizsgálták át, így ezek tekintetében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való, emberi méltósághoz való alapvető joga, személyi szabadságát jogszerűen korlátozták.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. szeptember 19.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag